

ותיה אשת שמשון למרעהו אשר רעה לו: ויהי מימים בימי קציר - חטים ופקד שמשון את אשתו בגדי עזים ויאמר אביה אלי אשתי
התדרה ולא נתנו אביה לבוא: ויאמר אביה אמר אמרתי כיישנא
שנאתה ואתננה למרעך הלא אחתה הקטנה טובה ממנה מהינא
לך תחתיה: ויאמר להם שמשון נקיתי הפעם מפלשתים כייעשה
ד אגן עמם רעה: וילך שמשון וילכד שלש מאות שעולים ויקח לפדים
ה ונפן ונב אל זנב וישם לפיד אחד בין שני הזנבות בתוך: ויבער
אש בלפידים וישלח בקמות פלשתים ויבער מגדו ועד קמה ועד
ו כרם וית: ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן התמני כי
לקח את אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה ואת
ו אביה באש: ויאמר להם שמשון אם תעשון קזאת כי אם נקמתי בכם
ח ואחר אהדל: ויך אותם שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב בסעף
ט סלע עיטם: ויעלו פלשתים ויחננו ביהודה וינטשו
י בלחי: ויאמרו איש יהודה למה עליכם עלינו ויאמרו לאסור את
יא שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: וירדו שלשת אלפים איש
יב מיהודה אל סעף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי משלים
כנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשיתי
יג להם: ויאמרו לו לאסורך וירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם
יד שמשון השבעו לי פני תפגעו בי אתם: ויאמרו לו לאמר לא כייאסור
יז גאסורך ויתננה בידם והמת לא נמיתך ויאסרוהו בשנים עבתיים
יח חדשים ויעלוהו מן הסלע: הואבא עד לחי ופלשתים הריעו
יט לקראתו וימצלח עליו רוח יהוה ומהינה העבתיים אשר על זרועותיו
טו כפשתים אשר בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: וימצא לחי חמור
טז טרקה וישלח ידו ויקחה ויך בה אלף איש: ויאמר שמשון בלחי
יז החמור חמור חמורתיים בלחי החמור הכיתי אלף איש: ויהי ככלתו
יח לדבר וישלך הלחי מידו ויקרא למקום ההוא רמת לח: וימצא
יח מאד ויקרא אליהוה ויאמר אתה נתת ביד עבדך את התשועה
יח הגדלה הזאת ועתה אמות בצמא ונפלתי ביד הערלים: ויבקע
יח אלהים את המכתש אשר בלחי ויצאו ממנו מים וישת ותשב רוחו
יח ויחי עליו: וקרא שמה עין הקורא אשר בלחי עד היום הזה: וישפט
יח את ישראל בימי פלשתים עשרים שנה:

16 והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל
הגג כשלשת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון ויקרא שמשון
אל יהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם הזה
האלהים ונאקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים: וילפת שמשון
את שני עמודי התוך אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד
בימינו ואחד בשמאלו: ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט
כח ויפל הבית עלי הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו המתים
לא אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו: וירדו אחיו וכל בית
אביה וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר
מנוח אביו והוא שפט את ישראל עשרים שנה: **אס' א' ט' כ'**

17 ותהי הגרן ותעש ככל אשר צוה חמותה:
ויאכל בצו וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט
ותגל מרגליתו ותשכב: ויהי בחצי הלילה ותחרד האיש וילפת והנה
ח אשה שכבת מרגליתו: ויאמר מיהא ותאמר אנכי רות אמתך יפרשת
ט כנפך על אמתך כי גאל אתה: ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת
י חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל
יא ואם עשיר: ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי
יב יודע כל שער עמי כי אשת חיל את:

18 (ח) ותהי
בפלגות ליליא ותהי גברא ורתת
ואתרכיה בליפתא בשדיה מן
רתיאת וחזא אתתא דמכא כל
קבל רגלוי וכבש יצריה ולא
קריב לותא היכמא דעבד יוסף
צדיקא דסריב למקרב לות
מצדיקא אתת רבוגיה היכמא
דעבד פלטיאל בר ליש חסידא
דנעץ סיפא בין מימריה ובין
מיכל בת שאול אתת דוד

19 דסריב למקרב לותה:
הנושך עקבי סוס * (ס) קראו לשמשון וישחק לנו * אמר ר' לוי כתיב
(ס) ועל הגג כשלשת אלפים * אלו מה שהיו על שפת הגג אבל
מה שהיו לאחוריהם ולאחורי אחוריהם אין בריה יודעת * ואת
אמרת (ס) וירדו אחיו וכל בית אביהו וישאו אותו ויעלו ויקברו
אותו וגו' בקבר מגוח אביו * אלא יעקב אבינו בקשר רחמים על הדברי
ויטול רוכבו אחר * (כ) יחורו דברים לאחוריהם * לפי שהיה יעקב
(כ) שמת אמר אף זה מת * לישועתך קייתי ה' **אס' א' יב' ז' יח'**

20 (ב) כי יפליא, יפריש¹ עצמו מן הבלי ותענוגות בני האדם.
לנדוד נדר נזיר, להיות נזור ופרוש מן התענוגים המורגלים.
להזיר לה, להפריש עצמו מכל אלה למען יהיה כלו לה,
להתעסק בתורתו וללכת בדרכיו ולדבקה בו. **בכמ' ג' ט' כ' א'**

21 ויהי שמשון עתה וראשם אשה וזנה ונבא אליה: לעזתים ולאמר א כ טו
בא שמשון הנה ויסבו ויאבדו לו כל הלילה בשער העיר ויתחרשו
כל הלילה לאמר עדיאור הבקר והרגנהו: וישכב שמשון עד חצי
הלילה ויקם בחצי הלילה ויאחו בדלתות שער העיר ובשתי
המזוזות ויסעם עם הברזים וישם על כתפיו ויעלם אל יראש ההר
אשר על פני חברון:
ויהי אחריו כן ויאחב אשה בנחל שרק ושמה דלילה: ויעלו אליה
סרני פלשתים ויאמרו לה פתי אותו וראי כמה כחו גדול ובמה נוכל
לו ויאסרוהו לענתו ואנחנו נחולך איש אלף ומאה כסף:

22 רבי אמר שמשון תהלת קלקונו בעוה דכתיב
דיולך שמשון עוהה ורא שם אשה וזנה ויבא אליה למיכך לקה
תחלה בעוה דכתיב ויורדו אותה עוהה. והא כתיב ויורד עמשון
המנתה, תהלת קלקונו מיהא בעוה הוהה.

23 ויאמר אצא כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהוה סר מעליו:
כ ויאחווהו פלשתים וינקרו את עיניו וירדו אותו עזתה ויאסרוהו
ככ בנחשתים ויהי טוחן בבית האסירים: ויחל שער ראשו לצמח כאשר
גלה: **(ס)**

24 עיורו אחרי כן ויאחב אשה בנחל שורק ושמה דלילה, היה ר' מאיר
אומר אלמלי לא נקרא שמה דלילה היתה ראויה שתקרא
דלילה שדלילה את כחו דלילה את לבו דלילה את מעשיו, דלילה
את כחו דכתיב ויכר כחו מעליו, דלילה את לבו שנאמר ותרא
דלילה כי הנזיר לה את כל לבו, דלילה את מעשיו דכתיב והוא לא
ידע כי ה' סר מעליו: **(ל)**

25 לכן נלעגיה, שבמצוה זו כלול כל יסוד ושורש מגמת תכלית חיינו, שיהיו כל עבודתנו ועמלנו, זמית
מוקדשים לטובת הכלל, שלא נשתמש בשום מעשה ותנועה, הנאה ותענוג שלא יהיה בזה איזה ענין לטובת
זולתנו, וכמובן בכל הקדשות שהוא התיחדות למטרה נכבדה, והנה כשהאדם מישר הליכותיו ושואף שתמיד
יהיו דרכי חיינו מוקדשים להכלל, אז כל מה שעושה גם לעצמו להבראת גופו ונפשו הוא מתיחס ג"כ אל מצות
קדושה, שעייזו יטיב גם לרבים, שבטובתו לעצמו הוא מטיב עם הרבים הצריכים לו, אבל אם הוא נהנה הנאה
מן סוג המותריות, שאינן דרושות להבראת גופו ונפשו, הנאה זו היא ווד הדומה **(ל)**

מכאן רכב
קדושים